

S.O.S. CAÏZA

42ste jaargang / N° 4 / **okt-nov-dec 2018** driemaandelijks

Verantwoordelijke uitgever:

Lieve Marrannes Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke

Jaarlijkse maaltijd 27 januari 2019

zie pag. 9

VOORWOORD,

KERSTNACHT

De nacht kan wegen
als het waken moedeloos maakt
en toekomst zinloos lijkt.

De nacht kan licht zijn
als het waken wegen wijst
naar het wonder zo dichtbij

Vertrouw op het licht van de éne ster,
geloof in de kracht van het waken.
Zing het lied van hoop en vrede,
dan wordt deze nacht ook heilig voor jou
(Caritas Van Houdt)

EEN ZALIG KERSTFEEST

Ik wens je
voldoende
geestdrift en poëzie
voor ieder moment.
En als het donker wordt
een ster
die je eraan herinnert
dat je voor het licht
geboren bent.

(Kris Gelaude)

EEN DEUGDDOEND EN GEZOND NIEUW JAAR

Bekijk ook eens onze website:
www.soscaiza.be

REIS NAAR CAIZA VAN JASPER EN PIETER-JAN

— *vervolg* —

Na het bezoek aan Macchu Picchu gaat het met de bus richting Puno. De stad ligt aan de oever van het Titicacameer, het grootste meer van Zuid-Amerika en het hoogst bevaarbare water ter wereld. Van daaruit kan je de beroemde Uroseilanden, beter bekend als de islas flotantes (de drijvende eilanden) bezoeken. Oorspronkelijk waren deze het toevluchtsoord van de Uros-indianen. Zo konden ze ontkomen aan de Inca's. Die waren toen heer en meester in de streek. Vandaag leven er nog ongeveer drieduizend nakomelingen van de Uros. Slechts een honderdtal van hen leeft nog op de eilanden. De meesten zijn naar het vasteland vertrokken. Op de grotere Uroseilanden wonen ongeveer tien families terwijl de kleinere eilandjes (slechts 30 meter breed) plaats bieden aan twee of drie families.

De eilanden zijn gemaakt van het riet dat langs de oevers van het Titicacameer groeit. Circa 40 eilanden worden bewoond. De bewoners maken alles uit riet: huizen, huisraad, boten... Als de waterstand hoog is, drijven deze eilanden. Zodra het riet aan de onderkant vergaet, wordt een nieuwe laag toegevoegd. Typisch zijn ook de biezenboten gemaakt van gedroogde biezen, meestal in prachtige vormen afgewerkt. Tegenwoordig leven de Uros van de toeristen, die vanuit Puno de eilanden bezoeken. Met een rieten boot vaar je van het ene eiland naar het andere. Omdat Jasper en Pieter-Jan de "islas flotantes" willen bezoeken, overnachten ze in Puno. Een scooter taxi brengt hen naar hun verblijf, een R & B. Het viel wat tegen want netjes was het er zeker niet!! Ook het bezoek viel minder in de smaak want het is allemaal zo commercieel geworden. Vooral Amerikanen en Aziaten overspoelen de eilanden. Overal word je aangeklampt om te kopen en op een eilandje is ontsnappen moeilijk!.

[Scoortaxi in Puno]

[Drijvende eilanden]

[Drijvende eilanden]

Ze bezochten ook nog Taquile, een heuvelachtig eiland in het Titicacameer. Het heeft een oppervlakte van 5,72 vierkante kilometer. Er wonen ongeveer 2200 inwoners. Het hoogste punt van het eiland ligt 4050 meter boven het zeeniveau. Het eiland deed dienst als gevangenis toen Peru nog een Spaanse kolonie was. Je kan er pre-Inca ruïnes bezoeken. Deze liggen op het hoogste deel van het eiland. Op de helling zijn er terrassen waarop men landbouwgewassen kweekt. Van hier heb je een prachtig uitzicht over de wit besneeuwde bergtoppen van Bolivia. Op het eiland zijn geen auto's en geen hotels. Een paar kleine winkels verkopen basisproducten. De meeste gezinnen maken gebruik van kaarsen of zaklampen. Enkel woningen hebben zonnepanelen. Veel bewoners dragen nog de traditionele klederdracht. Taquile is vooral bekend om zijn handwerk. De mannen breien en de vrouwen weven. De Taquileños leven nu vooral van toeristische inkomsten. Per jaar bezoeken ongeveer 40.000 toeristen het eiland.

Dan is het tijd om Peru te verlaten en ze reizen met de bus richting Copacabana in Bolivia. Aan de grens moeten ze uitstappen want het paspoort moet gestempeld worden. Dus iedereen verlaat de bus. Als je het stempelhokje gepasseerd zijn, kan je weer de bus op. Er kan dus verder gereden worden ware het niet dat een dame niet is teruggekeerd.

[Besneeuwde bergtoppen in Bolivia]

[Ruine Inca-tempel]

[Copacabana]

De passagiers brengen de boodschap van de vermiste dame over aan de buschauffeur. En hier wordt niet verder gereden, nee, de bus stopt en wacht tot de vrouw weer opdaagt. Ze was nog iets gaan kopen en miste zo haar bus. Nu pas kan de reis verder gezet worden naar Copacabana, de grootste Boliviaanse stad aan het Titicacameer. Het stadje is vooral bekend als bedevaartsoord. Hier wordt de beschermheilige van Bolivia, de Maagd van Copacabana, vereerd. De basiliek ligt op een plein. Vooraan in de kerk staat het grote altaar. In het midden prijkt het houten Mariabeeld (de Virgen de Candelaria). Het is bedekt met bladgoud. Maria lijkt wel een Incaprinses. Ze heeft een pruik op van mensenhaar, draagt kleurrijke gewaden die vier keer per jaar gewisseld worden. Zij is rijkelijk uitgedost met juwelen en sieraden. Dit zijn allemaal geschenken van bekende personen. Het beeld staat op een platform dat driehonderdzestig graden kan gedraaid worden, zodat ze zowel vanuit de kerk als vanuit een kapel op de eerste verdieping bewonderd kan worden. De bewoners geloven dat hen ongeluk wacht als het beeld de basiliek verlaat. In de processies door de stad wordt daarom een replica van haar gebruikt. Op vijf augustus is het haar naamdag en dan is het feesten geblazen.

In Bolivia en vooral in de Andes is het een traditie om je pas gekochte bus, vrachtwagen of auto te laten zegenen. Daarvoor rij je naar Copacabana. Dit ritueel gebeurt meestal in het weekend. De met bloemen versierde wagens staan dan voor de ingang van de kerk in de rij. De priester komt buiten en besprenkelt de wagen rijkelijk met gewijd water. Daarna wordt er menig biertje gedronken.

Vanuit Copacabana bezoeken ze de Isla del sol en de Isla de la luna. Ze wandelen naar het meer want de boten liggen aan de pier. Onderweg worden ze aangeklampt door iemand met de vraag of ze geen drugs willen kopen. Die dacht waarschijnlijk: twee jonge buitenlanders die kunnen me een duitje opleveren. Ze stappen in één van de bootjes. De schipper vaart het meer op maar blijkbaar is het voor hem vandaag een lastige tocht en hij heeft alles ook al duizend keer gezien en bewonderd en... hij valt in slaap. Er wordt dus echt blind gevaren en dat lukt!! En de passagiers genieten van het prachtige uitzicht. Ze bereiken de Isla del Sol, het eiland met zijn witte stranden. Ze maken een wandeling op het eiland en het is erg klimmen om langs de terrassen boven te geraken. De hoogte snijdt de adem af. Een wandeling brengt hen naar de Inca-ruïnes. Dan is het tijd om naar het hotel terug te keren want morgen rijden ze met de bus naar La Paz.

[Isla del Sol]

PADRE JULIÁN SCHRIJFT

EINDELIJK WAT NIEUWS Ik kom zopas terug van een jaarlijkse retraite met alle parochiepriesters van het bisdom Potosí, in El Molino.

1. Steun van de overheid

Op 20 november moeten wij bij de overheid ons dossier inleveren met ons jaarplan voor 2019. Als we de toelage binnenhalen en er vijf jobs betaald worden door de gemeentelijke overheid kunnen we in 2019 twee internaten openhouden met elk honderd leerlingen. Wij willen nog niet te veel victorie kraaien want we hebben te doen met politici en politici blijven politici. Als ze een nederlaag geleden hebben (het gemeentebestuur wou eigenlijk geen financiële steun verlenen maar werd door het ministerie op de vingers getikt) , kunnen ze plots nog met een argument afkomen dat het hele project op de helling zet. Wij mogen dus niet te veel op onze lauweren rusten, we moeten waakzaam blijven, rustig verder werken tot we ons doel bereikt hebben. Het is dus een werk van lange adem. Van begin september tot nu is het een constante strijd geweest met reizen naar La Paz, vergaderingen en daar hangt natuurlijk een prijskaartje aan maar ik denk dat het de moeite waard was.

Ik moet hier heel speciaal de ouders danken. Zij hebben zich honderd procent ingezet. Het zijn geen mensen van grote en veel woorden maar wel van daden. Ze discussiëren niet en gaan niet zoals ik met iemand in dispuut. Ze nemen ernstige beslissingen en laten zich niet ontmoedigen. Ik heb veel van hen geleerd: trouw blijven aan het gestelde doel en ervoor blijven vechten. Het zijn simpele, arme mensen. Sommigen kunnen niet schrijven. Maar ze zijn wijs en sterk. Zo hadden ze een plan beraamd voor het geval de burgemeester zijn akkoord toch niet zou geven. Ze hadden afgesproken dat ze het gemeentehuis zouden bezetten en de burgemeester zouden gijzelen tot hij zijn fiat gaf. Het is echter niet nodig geweest, de burgemeester heeft schrik gekregen.

We zullen nog proberen met de overheid te onderhandelen over de betaling van 10 werknemers. Terwijl we in La Paz waren om te discussiëren over de lonen van de werknemers in de internaten hebben we van de gelegenheid gebruik gemaakt om te vragen of de overheid die posten niet kan betalen. Dan zouden wij onze aanvraag om vergoeding te krijgen niet elk jaar moeten herhalen en bij de gemeente moeten aankloppen. Maar dit project staat nog in zijn kinderschoenen. We zullen al het nodige doen opdat dit in 2020 kan gerealiseerd worden. We moeten dus afwachten.

2. Het einde van het schooljaar (In Bolivia eindigt een schooljaar in december)

Wij stoppen dit jaar op 30 november en de diploma uitreiking van de laatstejaars heeft plaats op 8 december. Vanmorgen echter was er een enorme discussie tussen de gezagdragers van onderwijs en de directeurs. Het ministerie van onderwijs wil dat de scholen

doorwerken tot 7 december en dat er pas vanaf dan proclamaties zijn dat is altijd een punt van discussie.

Er studeren dit jaar 47 leerlingen af. Zij moeten zich nu aanmelden in de Universidad Tomás Frías in Potosí. Al enkele jaren moeten de leerlingen na hun laatste jaar een toelatingsexamen afleggen om met universitaire studies te kunnen beginnen. Tot vorig jaar was dit gratis maar vanaf 2018 moeten de toekomstige studenten 250 Bolivianos (ongeveer €35) examengeld betalen. Niet alle leerlingen hebben zich ingeschreven daar er nogal wat hoger onderwijs zullen volgen in Sucre of in andere Boliviaanse steden. Enkele gaan eerst hun militaire dienstplicht doen.

De resultaten van deze toelatingsproef komen beetje bij beetje binnen. Tot hertoe zijn deze zeer positief. Eén van onze oud-leerlingen namelijk Juan Alfredo Tuco Yapu is erin geslaagd om het maximum van de punten te behalen voor deze proef. Hij is de zoon van een arme campesino uit Cata Cata een klein gehucht op zowat 3 uur stappen van Chillima. Heel de familie verhuisde voor enkele jaren naar Caiza. De ouders bouwden er een heel bescheiden huisje in de buurt van het voetbalveld van Agua Castilla aan de rand van Caiza. Dat is een opsteker voor leerkrachten en directie want zo weten ze dat het onderwijs in Caiza degelijk is.

In het college vinden vandaag de examens voor muziek en lichamelijke opvoeding plaats in het "coliseo" Padre Adrián Willems-Paz (de sporthal genoemd naar Priester Adriaan Willems uit Aarschot die vele jaren in Caiza en later in Villacaya actief was). De proefwerken starten te 8.30 uur en de leerkrachten werken door tot het einde. Hopelijk kunnen ze tegen 19.00 uur afronden.

Nadien kunnen we beginnen met de voorbereiding van het schooljaar 2019 dat zoals gewoonlijk na de grote zomervakantie van start gaat op 1 februari 2019.

3. Gezondheid van de padre

Ik moet leren leven met mijn nierprobleem. Ik kan niet meer doen zoals vroeger. Zo moet ik dikwijls weigeren wat de mensen van het dorp mij aanbieden en dat doet pijn. Ik moet telkens zeggen dat ik geen zout, geen suiker en geen look mag eten. Ik moet hun gastvrijheid afwijzen. Zo neem ik wat afstand van mijn mensen. En dat is voor mij erger dan mijn ziekte. Tot hertoe at ikzelf nooit zout of suiker maar ik nam altijd aan wat de mensen me aanboden. Maar nu mag het niet meer anders krijg ik grote problemen met mijn gezondheid

4. Padre Marco Antonio

Ik heb het geluk om padre Antonio als medewerker te hebben. Hij is secretaris en beheerder. Hij doet de boekhouding en de administratie die René vroeger deed (deze werd ontslagen omdat het geld ontbreekt om hem verder te betalen. Hij is nu in La Paz en zou daar werk hebben). Ik help hem wat tot hij alles onder de knie heeft. Hij doet het voortreffelijk en ik ben heel blij dat hij naar Caiza kwam. Hij is een goed mens en een goede priester. Wij kunnen heel goed samenwerken. Hij verbetert ook de boekbesprekingen van alle leerlingen..

Met de beste groeten
Padre Julián Quispe-Espinoza

Op zondag 27 januari 2019 houden wij naar aloude traditie onze maaltijd ten voordele van Caiza.

We starten om 12u00 in het Forum, Kerkstraat 66, 8370 Blankenberge.

Het menu ziet er zo uit:

— Aperitief —

Glaasje cava of vruchtensap met drie culinaire hapjes

— Voorgerecht —

Gevulde Sint-Jacobsschelp op Normandische wijze

— Hoofdgerecht —

Kalkoenfilet, saus met muskaatdruiven, groentenkrans, aardappeltorentje

— Nagerecht —

Panna cotta vanille met rood fruit

Wil je deelnemen?

bel vóór 20 januari 2019 naar 050 31 94 93 (Georges en Lieve Suvée-Marrannes) **en stort het bedrag op rekening BE57 4727 0698 0135** van S.O.S. Caiza **met vermelding maaltijd én het aantal personen.**

Deze maaltijd kost €44 p/p

JE BENT HEEL HARTELIJK WELKOM!

FINANCIES ONZE ONTVANGSTEN,

September 2018

giften Vlaanderen	€ 581,14
giften Wallonië	€ 490,40
adopties	€ 397,14
studiebeurzen	€ 100,00
boerenmarkt	€ 1.085,00
TOTAAL:	€ 2.653,68

Oktober 2018

giften Vlaanderen	€ 2.326,14
giften Wallonië	€ 2.157,79
adopties	€ 1.126,72
studiebeurzen	€ 50,00
TOTAAL:	€ 5.660,65

November 2018

giften Vlaanderen	€ 655,14
giften Wallonië	€ 946,40
adopties	€ 342,14
studiebeurzen	€ 90,00
speciale actie*	€ 67,00
TOTAAL:	€ 2.100,68

*Notenverkoop School Schaastraat

GESCHIEDENIS VAN DE GEIRNOAR- KROKETTEN VOOR DE WARMSTE WEEK.

Eerst en vooral willen wij iedereen heel hartelijk danken die garnaalkroketten kocht. Hopelijk hebben ze gesmaakt ??

Dank zij de vele bestellingen zijn wij echte "krokettmakers" geworden. We hebben er 1300 gemaakt. Dat hadden we niet verwacht.

We zouden er een tweehonderdtal klaarstomen. Gelukkig vonden we een tiental vrijwilligers die een middag garnalen pelden. We kwamen samen op een zonnige dag in de lagere school van de Zuidlaan. Er werd een tafel buiten gezet, 16 kg garnalen werden verdeeld en het pellen kon beginnen. Een kopje koffie en een leuke babbel tussendoor zorgden voor een goede sfeer. Zodra er een mooi aantal klaar waren, werd het beslag gemaakt. Dat werd stevig draaiwerk. Dit belandde in de koelkast voor een nachtje rust. Na een drietal uur was de klus geklaard en kon er opgeruimd worden.

Op zaterdagmorgen werden kroketten geboetseerd. Dat werd bandwerk. We werkten in drie ploegen van telkens 4 personen. Gelukkig waren er weer voldoende vrijwilligers. De kroketten verdwenen in de diepvries

Na het werk was het tijd voor een aperitiefje en we zagen dat het goed was. Maar... de bestellingen kwamen binnen. Dus gingen we weer aan het werk en gelukkig vonden we weer vrijwilligers die hun vrije tijd aan de kroketten wilden wijden. Het scenario herhaalde zich: 16 kg garnalen werden gepeld. We dachten weer dat het goed was. Maar... er kwamen meer bestellingen en 8 kg garnalen belandden in kroketten. En we vierden de duizendste kroket. Die kreeg een beetje groter allure en werd door iemand gekocht voor een mooie prijs. Dit zou nu wel de laatste keer zijn. Maar... de bestellingen bleven komen en we gingen weer aan de arbeid. Dan brak 13 november aan, de einddatum om te bestellen en het einde van de "krokettmakerij".

In het totaal werden 50 kg garnalen gepeld!!!

We zijn eigenlijk heel blij met het succes want zo kwam er €4735 in het laatje voor de werking in Caiza. Dankzij de sponsering van 1000 kroketten door Optiek De Ridder in Assebroek houden wij er nog wat meer aan over.

Dank aan de kopers, de helpers, de sponsor!!!

SOS CAIZA *for* LIFE

HUWELIJKEN – DOOPSELS VERJAARDAGEN...

**Deel uw vreugde
met onze Boliviaanse vrienden**

Stel je vrienden een origineel
en sympathiek geschenk voor:

een storting voor S.O.S. Caiza
BE57 4727 0698 0135
Hoeksam 15, 8377 Zuienkerke
Tel.: 050 31 94 93

Wij bezorgen ze een fiscaal attest
voor iedere gift van € 40 of meer.

Wil je ons tijdschriftje S.O.S. Caiza via email ontvangen,
stuur ons een mailtje.
info@soscaiza.be
mark.makelberge@telenet.be (secretaris-schatbewaarder)
lieve.marrannes@telenet.be (verantw. uitgever S.O.S. Caiza)

S.O.S. CAÏZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer
BE57 4727 0698 0135
BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)
KREDBEBB
BPOTBEB1